{ornament}

ΕΥΡΙΠΙ-
ΔΟΥ ΤΡΩ-
ΑΔΕΣ.

EVRIPIDIS
Troades.

¶ LONDINI
Apud Ioannem Dayum
1575.
Cum gratia & priuilegio.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

{ornament}

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

Μετὰ τοῦ Ιλίου πόρθησιν, ἔδοξεν Αθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὲ τῶν Αχαιῶν στράτεθμα διαφθεῖραι. τοῦ μὲν ἐυνοῦντος τῇ πόλει, διὰ τὴν κτισιν. τῆς δὲ μισησάσης τους Ελλήνας, διὰ τοῦ Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ελλήνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Αγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ανδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ, τῷ Αχιλλεῖ. τάυτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξα^{ν}. Αστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔῤῥιψαν. Ελένην δὲ, ὡς ἀποκτενὼν Μενέλεως ἤγαγεν. Αγαμέμνων δὲ τὴν χρυσμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Εκάβη δὲ τῆς μὲν Ελένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε, καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰ τοῦ Οδυσσέως ἤχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΟΠΑ.

Ποσειδῶν.	Ταλθύβιος.
Αθηνᾶ.	Κασάνδρα.
Εκάβη.	Ανδρομάχη.
Χορὸς αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων.	Μενέλαος.
	Ελένη.

Προλογίζει δὲ ὁ Ποσειδῶν.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Η κω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῇδων χορος
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔποτ᾽ ἐκ φρενῶν
εὔνοι᾽ ἀπέστη τῶν ἐμῶν φρυγῶν πόλει ,
ἣ νῦν καπνοῦται, καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ᾽. ὁ γὰρ παρνάσιος
φωκεὺς Επειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον᾽ ἵππον τευχέων συναρμόσας ,
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος.
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ,
ἔρημα δ᾽ ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταρρεῖ. πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἑρκείου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Αχαιῶν πέμπεται. μένουσι δὲ
πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε, καὶ τέκν᾽ εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ᾽ ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δέ (νικῶμαι γὰρ ἀργείας θεοῦ
Ἥρας Ἀθάνας θ᾽, αἳ συνεξεῖλον φρύγας)
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον, βωμούς τ᾽ ἐμούς.
„ Ερημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβη κακή,
„ Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν ὀυδὲ τιμᾶσθαι θέλει.

Α.β΄.<*r*> πολλοῖς

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
βοᾷ σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ' εἰσί, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ. σὺν αὐταῖς ἡ λάκαινα τυνδαρὶς
Ελένη, κομϊσθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει,
πάρεστιν Εκάβη κειμένη πυλῶν πάρος,
δάκρυχέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ.
ᾗ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου,
ὀικτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη.
φροῦδος δὲ Πρίαμος,καὶ τέκν'. ἣν δὲ πάροιθεν
μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν, ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις.
ξεστόν τε πύργωμ' , εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.
ᾀθη ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς,
μέγαν δὲ δαίμον' , ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;
πο ἔξεστιν. Αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι.
„ Ανασσ' Ἀθάνα, φίλτρον ὀυ μικρὸν φρενῶν.
ἀθη Επῄνεσ' ὀργὰς ἠπίους. φέρω δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.
πο μῶν ἐκ θεῶν του, κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,
ἢ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα,
ἀθη οὔκ, ἀλλὰ Τροίας οὔνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.

<Α.β΄.v> ἦπου

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

πο οὔ πού νιν, ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα, νῦν
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
ἀθη ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε. κοινώσῃ λόγους,
καὶ συνπονήσεις, ἃν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
πο μάλιστ'. ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν ὅυνεκ' ἦλθες, ἢ φρυγῶν;
ἀθη τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
πο τίδ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ;
ἀθη οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσαν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
πο οἶδ'· ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ἀθη κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
πο καὶ μὴν ἔπερσάν τ' Ιλιον τῷ σῷ σθένει.
ἀθη τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
πο ἕτοιμ' ἃ βούλει τἀπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
ἀθη δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
πο ἐν γῇ μενόντων, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ᾀθη ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ιλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψε, γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Αχαιοὺς,νᾶυς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖτὸ σὸν παράσχες. Αἰγαῖον πὸρον
τρικυμίαις βρέμοντα, καὶ δίναις ἁλός.
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ ἐυσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
πο ἔσται τάδ' ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Σκῦρός τε.Λῆμνός θ', αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ολυμπον,καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν, καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Αργεῖον ἐξιῇ κάλως.
„ Μῶρος δὲ, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
„ Ναοὺς τε, τύμβους τ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
„ Ερημΐᾳ δὸυς αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.
χο ἄνα, δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλὴν
ἐπάειρε δέρην. οὐκέτι Τροία
τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμεν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
„ πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
„ μὴ δὲ προσίστῃ πρῷραν βιότου,
„ πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
ἑκά αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
τί γὰρ ὀυ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
ᾗ πατρὶς ἔῤῥει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις,
ᾧ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἦθ'ἄρα.
τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τί δὲ θρηνῆσαι; δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσιως, ὡς διάκειμαι,
νῦν τ'ἐν στέρροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'.
ὄιμοι κεφαλῆς, ὄιμοι κροτάφων,
πλευρῶν θ' ὥς μοι πόθος ἑιλίξαι,
καὶ διαδοῦναι νῶτον, ἄκανθάν
τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους.
μοῦσα δὲχ'ἀυτὴ τοῖς δυστήνοις
ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.

<Α.γ΄.v> πρῷρας

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

πρῷραι ναῶν, ὠκείαις
Ἴλιον ἱερὰν αἲ κώπαις
δι' ἅλα πορφυροειδέα, καὶ
λιμένας Ελλάδος εὐόρμους
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ,
συρίγγων τ' εὐφθόγγων φωνᾷ
βαίνουσαι πλεκτάς, Αἰγύπτου
παιδείαν' ἐξηρτήσασθε.
αἶ, αἶ. Τροίας ἐν κόλποις,
-τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν,
τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν, ἃ σφάζει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,
Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβην
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ᾤμοι θάκους, οὓς θάσω,
σκηναῖς, ἐφέδρους ἀγαμεμνονείαις.
δόυλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ ὄικων
κουρᾷ ξυρηκεῖ πενθήρει
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι, καὶ κοῦραι δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον. αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὡσ τις πτανοῖς κλαγγᾶν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω 'γὼ
μολπὰν, οὐ τὰν αὐτὰν οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα
ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξῆρχον θέους.
χο Εκάβα, τί θροεῖς; τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις;
διὰ γὰρ μελάθρων, τοὺς, οὓς οἰκτίζῃ.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

διὰ δὲ στέρνων φόβος ἀΐσσει
Τρωάσιν, αἳ τῶνδ’ οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.
ἑκά ὦ τέκν’, Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤ
δη κινεῖται κωπήρης χείρ.
ὄι’γὼ τλάμων, τί θέλουσ’; ἦπου δή μετάλαιναν
ναυσθλώσουσιν πατρίας ἀπὸ γᾶς;
χο οὐκ οἶδ’, εἰκάζω δ’ ἄταν.
ἰὼ ἰώ. μέλεαι, μόχθων ἐπακουσόμεθα,
Τρῳάδες, ἐξο κομίσασθ’ οἴκων.
στέλλουσ’ Ἀργεῖοι νόστον.
ἑκά ἓ, ἕ. μή νύν μοι τὰν βακχεύουσαν
Κασάνδραν πέμψατ’ ἔξω,
αἰσχύνην Ἀργείοισιν μαινάδ’. ἐπ’ ἄλγεσι δ’ ἀλ-
ἰώ. Τροία Τροία δύσταν’, ἔῤῥεις. (γυνθῶ.
δύστανοι δ’ οἵ σὲ λίποντες
καὶ ζῶντεςκαὶ δμαθέντες.
χο ὄιμοι. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ’ Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ’ Ἀργείων κεῖται μελέαν.
ἤ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ἑκά ῷ τέκνον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν
ἐκπληχθεῖσ’ ἦλθον φρίκᾳ.
ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,
τῷ, πρόσκειμαι δούλα τλάμων.
χο ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου. Εκά. ἰὼ, ἰώ.
χο τίς μ’ Ἀργείων ἢ φθιωτᾶν
ἤ νησαίας ἕξει χώραν
δύστανον πόῤῥω Τροίας. φεῦ, φεῦ.

<A.δ´.*v*> τῷ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἑκά τῷ, δ’ ἁ τλάμων, ποῦ ποῦ γαίας
δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφήν, ἁ
δειλαία νεκροῦ μορφᾶ,
νεκύων ἀμενηνὰ παρὰ προθύροις,
ἢ παίδων θρέπτειρας
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς.
χο αἶ, αἶ. ποίοισιν δ’ οἴκτοις
τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις;
ἑκά οὐκ ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ’ ἐξαλλάξω,
νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω,
νέα τοι μόχθους ἕξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ’ Ελλάνων.
ἔῤῥοι νύξ αὐτὰ, καὶ δαίμων,
ἢ πειρήνας ὑδρευομένα,
πρόσπολος οἰκτρὰ
τῶν σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
χο τὰν κλεινὰν εἶθ’ ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
ἑκά μὴδ’ ἐν δίνᾳ γ’ Εὐρώτα
τάν ἐχθίσταν θεράπναν Ελένας,
ἔνθ’ ἀντάσω Μενέλᾳ δούλαν,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾶ.
τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπῖδ’ ὀλύμπου καλλίσταν
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκου-
σ’ ἐυδαλεῖ τ’ εὐκαρπίᾳ.
τά δε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν χώραν,
καὶ τὰν αἰτναίαν Ηφαίστου
φοινίκας ἀντήρη χώραν,

B.ά.<*r*> Σικελῶν

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Σικελῶν ὀρέων ματέρ᾽ ἀκούω
καρύσσεσθαι, στεφάνοιςτ᾽ἀρετάς,
τάν τ᾽ ἀγχιστεύουσαν γᾶν
Ιονίῳ ναύται πόντῳ,
ἂν ὑδραίνει καλλιστεύων
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων
Κράνθις, ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων.
εὔανδρόν τ᾽ ὀλβίζων γᾶν.
χο καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ᾽ ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμΐας,
ἐξανύων.
δοῦλαι γὰρ δὴ
χθονὸς ἤδη.
ταλ Εκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθά μ᾽ ἐς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα κήρυκ᾽ ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
ἐγνωσμένως δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ἑκά τόδε τόδε φίλαι Τρῳάδες, ὁ φόβος ἦν μοι πάλαι.
ταλ ἤδη κεκλήρωσθ᾽, εἰ τόδ᾽ ἦν ὑμῖν φόβος.
ἑκά αἶ, αἶ. τίνα γ᾽ ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ φθι-
άδως εἶπας γ᾽ ἢ Καδμείας χθονός;
ταλ κατ᾽ ἄνδρ, ἑκάστη, κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.
ἑκά τίν᾽ ἄρα, τίν᾽ ἔλαχον; τίνα πότμος ἐυτυχὴς,
τῶν Ιλιάδων μενεῖ;
ταλ οἶδ᾽. ἀλλ᾽ ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ᾽ ὁμοῦ.
ἑκά τοὐμὸν δὲ τίς ἄρ᾽ ἔλαχε τέκος,
ἔννεπε, τλάμονα Κασάνδραν;
ταλ ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἑκά ἢ τᾷ λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν;
ἰώ μοι μοι.
ταλ ὄυκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.

<Β.ά.*v*> ἢ τὰν

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἑκά ἦ τὰν φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκόμας
δῶκεν, ἄλεκτρον ζωάν;
ταλ ἔρως ἐτόξευσ᾽ αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
ἑκά ῥίπτε τέκνον ζαθέους
κληΐδας, κᾀπό χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς.
ταλ ὀυ γὰρ μέγ᾽ αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ἑκά τί δ᾽ ὃ νεοχμὸν ἀπ᾽ ἐμέθεν
ἐλάβετε; τέκος ποῦ μοι;
ταλ Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν᾽ ἱστορεῖς;
ἑκά ταύταν, καὶ πάλος ἔζευξεν;
ταλ τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Αχιλλέως.
ἑκά ᾤ μοι ἐγὼ. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν;
ἀτὰρ τις ὅδ᾽ ἦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ελλάνων;
ταλ εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν. ἔχει καλῶς.
ἑκά τί τόδ᾽ ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει;
ταλ ἔχει πότμος νιν, ὥστ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ἑκά τί δ᾽ ἡ τοῦ χαλκεομΐτορος
Εκτορος δάμαρ Ανδρομάχη τάλαινα,
τίν᾽ ἔχει τύχαν;
ταλ καὶ τήνδ᾽ Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ἑκά ἐγὼ δὲ, τῷ πρόσπολος, ἁ φοιτοβάμονος
χερὶ δευομένα βάκτρου
γεραιὸν κάρα;
ταλ Ιθάκης Οδυσσεύς ἔλαχ᾽ ἄναξ δούλην σ᾽ ἔχειν.
ἑκά ἒ, ἕ, ἄρασσε κρᾶτα κούριμον.
ἕλκ᾽ ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.
ἰώ μοι μοι. μυσαρῷ, δολίῳ τε λέλογχα
φωτὶ δουλεύειν
πολεμίῳ δίκας,

Β.β΄.<*r*> παρα

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

παρανόμῳ δάκει,
ὃς πάντα τἀκεῖθεν ἐνθάδ’ ἀντίπαλ’, αὖθις ἐ-
κεῖσε διπτύχῳ γλώσσᾳ.
ἃ φίλα τὰ πρότερα φίλα
τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ’, ὦ Τρῳάδες, με.
βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
ἁ τάλαιν’, ἃ δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ.
χο τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνα. τὰς δ’ ἐμὰς τύχας
τίς ἆρ’ Αχαιῶν, ἢ τίς Ελλήνων ἔχει;
ταλ ἴτ’. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν,
ὅσον τάχιστα δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δούς νιν. εἶτα τὰς εἰληγμένας,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλώτιδων λέγω.
ἔα, τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρῳάδες μυχούς;
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσ δε μέλλουσαι χθονὸς,
πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ’ ἐκπυροῦσι σώματα
ανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
ἄνοιγ’ ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ’ ἀχαιοῖς εἰς ἔμ’ αἰτίαν βάλῃ.
ἑκά οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
κα ἄνεχε. πάρεχε, φῶς
φέρω, σέβω, φλέγω
λαμπάσι τόδ’ ἱερόν.
ὦ ὑμέν ἀι ἄναξ,
ἰδοὺ ἰδού. μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ’ ἐγὼ κατ’ Αργος ἐγαμουμένα.
ὑμὴν, ὑμὴν ἀι ἄναξ.

<B.β΄.v> ἐπεὶ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἐπεὶ σὺ· μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα
πατέρα, πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ᾽ ἔχεις,
ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
ἐς αὐγάν, εἰς αἴγλαν.
ὦ ὑμέναιε, σοί παρθένων ἐπὶ λέκτροις
διδοῦσ᾽, ὦ Εκάτα, φάος
παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ᾇ νόμος ἔχει
πάλλε πόδ᾽ αἰθέριον.
ἄναγε χορόν, εὐαν῀ ἐυοῖ,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις
ὁ χορὸς ὅσιος. ἄγε σὺ φοῖβέ νῦν
κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ.
ὑμὴν, ὦ ὑμὴν, ὑμὴν.
χόρευε, μᾶτερ, χόρευ. ἄναγε, πόδα σὸν.
ἕλισσε τᾷδ᾽ ἐκεῖσε μετ᾽ ἐμέθεν ποδῶν,
φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βόασα τ᾽ εὖ τον ὑμέναιον, ὦ
μακαρίαις ἀοιδαῖς
ἰαχαῖς τε νύμφαν.
ἴτ᾽, ὦ καλλίπεπλοι φρυγῶν
κόραι. μέλπετ᾽ ἐμῶν γάμον,
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ, πόσιν ἐμέθεν.
χο βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον ἄρῃ βῆμ᾽ ἐς Ἀργείων στρατόν;
ἑκά Ηφαιστε, δᾳδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικράν γε τήνδ᾽ ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴ μοι, τέκνον,

<B.γ´.*r*> ὡς

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ὡς οὐχ ὑπ᾽ αἰχμῆς,οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἀργείου δορὸς,
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ᾽ ἐδόξαζον ποτέ.
παράδος ἐμοὶ φῶς. οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ᾽, οὐδέ σ᾽ αἱ τύχαι τέκνον
ἐσεσωφρόνηκας, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐν ταὐτῷ μένεις.
ἐσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ᾽ ἀνταλλάσσατε
τοῖς τησδὲ μέλεσι, Τρῳάδες γαμηλίοις.
κα μᾶτερ, πύκαζε κρᾶτ᾽ ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε, τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπέ τε. κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ᾽ ᾖ,
ὤθει βιαίως. ὀυ γὰρ ἔστι Λοξίας.
Ελένης γαμεῖ με δυσυχερέστερον γάμον,
ὁ τῶν Αχαιῶν κλεινὸς Αγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν, κἂν τιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ᾽ ἐμοῦ.
ἀλλά τ᾽ ἐάσω. πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμόν εἰσι, χ᾽ἀτέρων.
μητροκτόνους τ᾽ ἀγῶνας, ὅυς ὀυ᾽ μοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ᾽ Ατρέως ἀνάστασιν.
πόλιν τε δείξω τήνδε μακαριωτέραν
ἢ τοὺς Αχαιὸυς, στήσομαι βακχευμάτων,
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν πὸλιν
θηρῶντες Ελένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ,
τὰ φίλτατ᾽ ὤλεσ᾽, ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δὸυς γυναικὸς ὅυνεκα.
καὶ ταῦθ᾽ ἑκούσης, κὀυ βίᾳ λελῃσμένης.
ἐπεὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, ὀυ γῆς ὅρὶ ἀποστερούμενοι,
ὀυδ᾽ ὑψιπύργον πατρίδος. ὃυς δ᾽ Ἄρης ἕλοι,
ὀυ παῖδες εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν

<Β.γ΄.*v*> πέπλοις

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο.
χῆραί τ' ἔθνησκον. οἵδ' ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες. οὐδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτῶν αἷμα γῇ δωρήσεται,
ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
Σιγᾶν ἄμεινον τἀσχρά μὴ δὲ μοῦσά μοι
Γένοιτ' ἀοιδὸς ἥ τις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον. ὃυς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν Αχαιοῖς, ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Εκτορός σοι λύπρ', ἄκουσον ὡς ἔχει.
δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχ ται θανῶν,
καὶ τοῦτ' Αχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται.
εἰδ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὢν, ἔλανθανεν.
Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διός. γήμας δὲ μὴ,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
„ φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ.
„ Εἰδ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει,
„ Καλῶς ὀλέσθαι. μὴ καλῶς δὲ, δυσκλεὲς.
ὧν ὄυνεκ' οὐ χρή μῆτερ οἰκτείρειν σε γῆν,
ἢ τἀμὰ λέκτρα. τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ,
καὶ σοὶ, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς; διαφθερῶ.
χο ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπεις θ',ἃ μέλπουσ', ὀυ σαφῆ δείξεις ἴσως.
ταλ εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας,

<B.δ΄.r> ὀυκουν

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ὄυκουν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
„ ἀτὰρ τὰ σεμνὰ, καὶ δοκήμασιν σοφὰ,
„ οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ᾽ ἔρωτ᾽ ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη. καὶ πένης μὲν εἱμ᾽ ἐγὼ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσ δ᾽ ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοῦ μέν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
ἀργεῖ᾽ ὀνείδη, καὶ φρυγῶν ἐπαινέσεις,
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ᾽. ἕπου δέ μοι
πρὸς ναῦς. καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.
σὺ δ᾽ ἡνίκ᾽ ἄν σε Λαρτίου χρῄζῃ τόκος,
ἄγειν φέρεσθαι. σώφρονος δ᾽ ἔσῃ λάτρις
γυναικὸς, ὥς φασ᾽ οἱ μολόντες Ιλιον.
κα ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ᾽ ἔχουσι τοὔνομα
κήρυκες ἓν; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
ὁι περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ᾽ ἐις Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα. ποῦ δ᾽ Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ᾽ ἡρμηνευμένοι
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἄλλα δ᾽ οὐκ ὀνειδῶ.
δύστηνος, οὐκ οἶδ᾽ οἷά νιν μένει παθεῖν.
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ᾽ εἶναι. δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ᾽ ,ἵξεται μόνος πάτραν.
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέρας
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώστορειβάτης
Κύκλωψ, λιγυστίς θ᾽ ἡ συῶν μορφώτρια
Κίρκη. θαλάσσης θ᾽ ἁλμυρᾶς ναυάγια,
λωτοῦ τ᾽ ἔρωτες, ἡλίου θ᾽ ἁγναὶ βόες,

<Β.δ΄.*v*> αἵ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

αἳ σάρκα φωνήεσαν ἥσουσιν ποτέ,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὡς δὲ συντεμῶ,
ζῶν εἶσ᾽ ἐς ᾅδου κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κάκ᾽ ἐν δόμοισι μυρί᾽ εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
στεῖχ᾽, ὅπως τάχιστ᾽ ἐν ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν τι σεμνόν πράττειν, Δαναϊδῶν στρατηλάτα.
κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες, γυμνάν θ᾽ ἐκβεβλημένην
ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ᾽ ἔυϊα,
χαίρετ᾽. ἐκλέλοιφ᾽ ἑορτὰς, αἷς πάροιθ᾽ ἠγαλλόμην
ἴτ᾽ ἀπ᾽ ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὡς ἔτ᾽ οὖσ᾽ ἁγνὴ χρόα
δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι. τάδ᾽ ὦ μαντεῖ᾽ ἄναξ.
ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ πόδ᾽ ἐμβαίνειν με χρή;
ὀυκέτ, ἂν φθάνοις ἂν, αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν,
ὡς μῖαν τριῶν ἐριννῦν τῆσ δέ μ᾽ ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι μῆτερ. δακρύσῃς μηδέν ὦ φίλη πατρίς,
οἵτε γῆς ἔνερθ᾽ ἀδελφοὶ, χ᾽ ᾧ τεκὼν ἡμᾶς πατήρ,
ὀυ μακρὰν δέξεσθέ μ᾽. ἥξω δ᾽ ἐς νεκροὺς νικηφόρος,
καὶ δόμους πέρσασ᾽ Ατρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ᾽ ὕπο.
χο Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
δέσποιναν, ὡς ἄναυδος εἰς ᾅδην πιτνεῖ;
οὐκ ἀντιλήψεσθ᾽, ἦ μεθήσετ᾽; ὦ κακαὶ,
γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ᾽ εἰς ὀρθὸν πάλιν.
ἑκά ἐᾶτέ μ᾽ , ὄυτοι φίλα τὰ μὴ φίλ᾽ ὦ κόραι,
κεῖσθαι πεσοῦσαν. πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι.

C.α΄.<r> Ω θεοί.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

„ Ω θεοί. κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
„ Ομως δ’ ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν δεούς,
„ Οταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ’ ἐξᾆσαι φίλον.
τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον’ οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἦ μὲν τύραννος, κεἰς τύραννʼ ἐγημάμην,
κἀνταῦθ’ ἀριστεύοντ’ ἐγεινάμην τέκνα,
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως ἀλλ’ ὑπερτάτους φρυγῶν.
ὀυ τρῳας, ὀυδ’ ἑλληνὶς, οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
κἀκεῖνά τ’ εἶδον δορὶ πεσόνθ’ ἑλληνικῷ
τρίχας τ’ ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν.
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον, οὐκ ἄλλων πάρα
κλυοῦσ’ ἔκλαυσα, τοῖσδε δεδ’εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ’, ἐφ’ ἑρκίῳ πυρᾶ,
πόλιν θανοῦσαν. ἃς δ’ ἔθρεψα παρθένους,
εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον
ἄλλοισι θρέψασ’, ἐκ χερῶν ἀφθρέθην.
κὄυτ’ ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ’ ἐκείνας ὀυκέτ’ ὄψομαί ποτε.
δούλη γυνὴ γραῦς εἰς δόμους ἀφίξ μαι.
ἃ δ’ ἐστὶ γήρᾳ τῷδ’ συμφορώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρᾶν λάτριν
κλῇδας φυλάσσειν. τὴν τεκοῦσαν Εκτορα,
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν,
ῥυσσοῖσι νώτοις, βασιλικῶν ἐκδεμνίων,
τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν είμένην χρόα
πέπλων λακίσματ’, ἀδόκιμ’ ὀλβίοις ἔχειν.
οἲ ’γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα
γυναικὸς, οἵων ἔτυχον, ὧν τετεύξομαι.

<C.α΄.v> ὦ τέκνον

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασσάνδρα θεοῖς,
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν.
σύ τ᾽, ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ᾽ εἶ Πολυξένη;
ὡς οὔτε μ᾽ ἄρσην οὔτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γενομένων, τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ᾽ ὀρθοῦτ᾽; ἐλπίδων ποίων ὕπο
ἄγετε τὸν ἁβρὸν δή ποτ᾽ ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ᾽ ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ,
πέτρινά τε κρήδεμν᾽, ὡς πεσοῦσ᾽ ἀποφθαρῶ,
„ δακρύοις καταξανθεῖσα; Τῶν δ᾽ εὐδαιμόνων
„ μηδένα νομΐζετ᾽ εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.
χο ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
ἄεισον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ἐπικήδειον.
νῦν γὰρ μέλος ἐς Τροίαν ἰαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ᾽ ἀπήνης
Αργείων ὀλοίμαν
τάλαινα δοριάλωτος,
ὅτ᾽ ἔλιπον ἵππον, οὐράνια
βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον
ἐν πύλαις Αχαιοί.
ἀνὰ δ᾽ ἐβόασεν λεὼς
Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς,
ἴτ᾽ ὦ πεπαυμένοι πόνων.
τόδ᾽ ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ιλιάδι διογενεῖ κόρᾳ.
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ᾽ ἀοιδαῖς,
δόλιον ἔσχον ἄταν.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

πᾶσα δὲ γέννα φρυγῶν
πρὸς πύλας ὡρμάθη,
πεύκᾳ ἐν οὐρεία
ξεστὸν λόχον Αργείων
καὶ δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων,
χάριν ἄζυγος ἀμβροτα πώλου.
κλωστοῦ δ᾽ ἀμφιβόλοι-
σι λαΐνοισι νεὼς ὣς,
σκάφος κελαι$^{\nu}$ὸν, εἰς ἕδρανα
λάινα, δάπεδά τε φόνια πατρίδι
Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ,
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν.
λιβύς τε λωτὸς ἐκτύπει
φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι
δ᾽ ἀέριον ἄνα κρότον ποδῶν,
β^{o}άν τ᾽ ἔμελπον εὔφρον᾽, ἐν
δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
ἔδωκεν παρ᾽ ὕπνῳ.
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
τότ᾽ ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν Αρτεμῖν
ἐμελπόμαν χοροῖσι.
Φοινία δ᾽ ἀνὰ πτόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων
ἕδρας. βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας,
ἐπτοημένας. λόχου
δ᾽ ἐξέβαιν᾽ Αρης,
κόρας ἔργα Παλλάδος.

<C.β΄.*v*> σφαγαὶ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

σφαγαὶ δ’ ἀμφὶ βωμοῖσι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
καράτομος ἐρημῒα νεανίδων,
στέφανον ἔφερεν Ελλάδι κουροτρόφῳ,
Φρυγῶν πατρίδι πένθη.
χο Εκάβη λεύσσεις τήνδ’ Ανδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ’ ὄχοις πορθμευομέναν.
παρὰ δ’ εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται
φίλος ἀστυάναξ Εκτορος ἶνις.
ἑκά ποῖ ποτ’ ἀπήνης νώτοισι φέρῃ
δύστηνε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
Εκτορος ὅπλοις, σκῦλοίς τε φρυγῶν
δοριθηράτοις.
οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς φθιώτας,
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
αν’ Αχαιοὶ δεσπόται μ’ ἄγουσιν. Εκά. ἰώ μοι μοι.
αν’ τί παιᾶν’ ἐμὸν στενάζεις; Εκά. αἶ,αἶ,αἶ,αἶ.
αν’ τῶνδ’ ἀλγέων. Εκά.ἰὼ Ζεῦ.
ἀν καὶ συμφορᾶς. Εκά.τέκεα.
ἀν πρίν ποτ’ ἦμεν.
ἑκά βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία. Αν.τλήμων.
ἑκά ἐμῶν τ’ εὐγένεια παίδων. Αν. φεῦ,φεῦ.
ἑκά Φεῦ δῆτ’ ἐμῶν. Αν.κακῶν. Εκ. οἰκτρὰ γε τύχα:
ἀν πόλεως, Εκ. ἃ καπνοῦται. Αν. μόλοις, ὦ πόσι μοι.
ἑκά βοᾷς τὸν παρ’ ᾅδῃ παῖδ’ ἐμόν, ὦ μέλεα.
ἀν σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. Εκ. σύ τοι, λῦμ’ Αχαιῶν.
τέκνων δή ποθ’ ἁμῶν πρεσβυγενὲς Πριάμε
κόμισαίμ’ εἰς ᾅδου, Χο. οἵδε πόθοι μεγάλοι.
ἑκά σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη.
χο οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ’ ᾄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
εὐφροσύναισι θεῶν.

C.γ΄.<*r*> ὁ δὲ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ὁ δὲ σὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν
ὤλεσε πέργαμα
Τροίας. αἱματόεντα δὲ δεᾶ
παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται.
ζυγὰ δ᾽ ἤνυσε δούλια Τροίᾳ.
ἑκά ὦ πατρίς, ὦ μελέα,
κατελειπομέναν σε δακρύω.
χο νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.-
ἑκά κᾀγὼ δόμον, ἔνθ᾽ ἐλοχεύθην.
χο ὦ τέκν᾽, ἔρημος πόλις. ἁ μάτηρ
ἀπολείπεθ᾽ ὑμῶν.
ἑκά οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,
δάκρυά τ᾽ ἐκ δακρύων καταλείβεται
ἁμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ᾽ ἐπι-
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.
χο ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπενθόσιν,
„ θρήνων τ᾽ ὀδυρμοὶ, Μοῦσά θ᾽ ἣ λύπας ἔχει.
ἀν ᾦ μῆτερ ἀνδρὸς ὅς ποτ᾽ Αργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ᾽ Εκτορος, τάδ᾽ εἰσορᾷς;
ἑκά ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν. ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ᾽ ἄνω,
τὰ μηδὲν ὄντα. τὰ δὲ δοκοῦντ᾽ ἀπώλεσαν.
ἀν ἀγώμεθα λεία σὺν τέκνῳ. Τὸ δ᾽ εὐγενὲς
„ Εἰς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ᾽ ἔχον.
ἑκά Τὸ τῆς ἀνάγκης, δεινόν. ἄρτι κἀπ᾽ ἐμοῦ
βέβηκ᾽ ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
ᾀν Φεῦ, φεῦ. ἄλλός τις Αἴας ὡς ἔοικε δέυτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χ᾽ ᾄτερα.
ἑκά ὧν γ᾽ ὄυτε μέτρον, ὄυτ᾽ ἀριθμός ἔστι μοι
κακῶν. κακῶν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.

<C.γ΄.*v*> τέθνηκέ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ἀν τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
σφαγεῖσ᾽ Αχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ἑκά οἳ ᾽γὼ τάλαινα. τοῦτ᾽ ἐκεῖνὅ μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ᾽ οὐ σαφῶϛ εἶπε σαφές.
ἀν εἶδόν νιν αὐτή. κᾀποβᾶσα τῶνδ᾽ ὄχων,
ἔκρυψα πέπλοις, κᾀπεκοψάμην νεκρόν.
ἑκά αἶ αἶ τέκνον, σῶν ἀν᾽οσίων προσφαγμάτῳν.
αἶ, αἶ,μάλ᾽ αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
ἀν ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν, ἀλλ᾽ ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ᾽ ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ἑκά Οὐ ταὐτόν ὦ παῖ τὸ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
Τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷδ᾽ ἔνεισιν ἐλπίδες.
„ ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.
ἀν Τὸ μὴ γενέσθαι, τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.
„ Τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν·
„ Αλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος.
„ Οδ᾽ εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν,
„ Ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ᾽ εὐπραξίας.
„ Κείνη δ᾽ ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
„ Τέθνηκε,κοὐδὲν οἶδε, τῶν αὐτῆς κακῶν.
„ ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ᾽ εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον᾽ ἔσθ᾽ ἑυρημένα,
ταῦτ᾽ ἐξεμόχθουν Εκτορος κατὰ στέγας,
πρῶτον μέν ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει·
τούτου παρεῖσα πόθον, ἔμιμνον ἐν δόμοις,
εἴσω τε μελάθρων. κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσεφρούμην. τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξήρκουν ἐμοί.

C.δ´.<*r*> γλώσσης

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμά θ’ ἥσυχον πόσει
παρεῖχον. ᾔδειν δ’ ἅ μεχρῆν νικᾶν πόσιν,
κείνῳ τε νίκην, ὧν ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κληδῶν εἰς στράτευμ’ ἀχαϊκόν
ἐλθοῦσ’,ἀπώλεσέν μ’.ἐπεὶ γὰρ ἡρέθην,
Αχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα.δουλεύσω δ’ ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν παρώσασ’ Εκτορος φίλον κάρα,
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὰ φανοῦμαι τῷ θανόντι. τόνδε δ’ αὖ
στυγοῦσ’ ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν ὡς μί’ εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
„ Απέπτυσ’ αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
„ Καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ’ ,ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ’ οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγόν.
καίτοι τὸ θηριῶδες, ἄφθογγόν τ’ ἔφυ,
ξυνέσει τ’ ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λείπεται.
σὲ δ’ ὦ φίλ’ Εκτορ, εἶχον ἄνδρ’ ἀρκοῦντά μοι,
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν.
ἀκήρατον δέ μ’ ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ,ναυσθλοῦμαι δ’ ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ’ αἰχμάλωτος ἐις δοῦλον ζυγόν.
ἆρ’ οὐκ ἐλάσσῳ τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις;
„ Εμοὶ γὰρ οὐδ’ ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
„ ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
Πράξειν τι κεδνόν.ἡδὺ δ’ ἐστὶ , καὶ δοκεῖν.
χο εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς.θρηνοῦσα δὲ

<C.δ΄.*v*> τὸ σὸν

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

τὸ σὸν,διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ.
ἑκά αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῆ διδοῦσα,καὶ κλυοῦσ' ἐπίσταμαι.
„ Νάυταις γάρ ἢν μὲν μέτριος ᾗ χειμὼν φέρειν,
„ Προθυμΐαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων.
„ Ο μὲν παρ' οἴαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς,
„ Οδ' ἄντλον εἴργων ναός. ἢν δ' ὑπερβάλῃ
„ Πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
„ Παρεῖσαν αὑτοὺς κυμάτων δραμήμασιν.
οὕτω δὲ κἀγὼ, πόλλ' ἔχουσα πήματα,
ἄφθογγός εἰμι.καὶ παρεῖσ' ἔῶ στόμα.
νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Εκτορος τύχας,
ἔασον. οὐ μὴ, δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά.
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
κἂν δρᾷς τάδ',εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν,
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'. ἵν' οἵ ποτε
ἐξ οὗ γενόμενοι παῖδες, Ἴλιον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι.
" ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος.
τίν' ἆυ δέδορκα τόνδ' ἀχαϊκὸν λάτριν
στείχοντα,καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ταλ Φρυγῷν ἀρίστου πρίν ποθ' Εκτορος δάμαρ,
μὴ με στυγήσῃς. οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ,
Δαναῶν τε κοινὰ,Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
ἀν τίδ' ἔστιν, ὥς μοι φροιμΐων ἄρχῃ κακῶν;
ταλ ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἴπω λόγον;
ἀν μῶν ὀυ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
ταλ οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.

Δ.α΄.<*r*> ἀλλ'

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἀν ἀλλ᾽ ἐνθάδ᾽ αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ταλ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
ἀν ἐπῄνεσ᾽ αἰδῶ. πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
ταλ κτενοῦσι σὸν παῖδ᾽, ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
ἀν οἴ μοι γάμων, τόδ᾽ ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
ταλ νικᾷ δ᾽ Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων
ἀν αἶ αἶ, μάλ᾽, ὀυ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
ταλ λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρὸς.
ἀν τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὑτοῦ πέρι.
ταλ ῥῖψαι δὲ πύργων δεῖν σφε τρωικῶν ἄπο.
ἀλλ᾽ ὧς γενέσθαι, καὶ σοφωτέρα φανῇ,
μήτ᾽ ἀντέχου τοῦγ᾽, εὐγενῶς δ᾽ ἄλγει κακοῖς,
μήτε σθένουσα, μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ, σκοπεῖν δὲ χρή.
πόλις τ᾽ ὄλωλε καὶ πόσις κρατῇ δὲ σύ.
ἡμεῖς δὲ πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μΐαν,
οἷοί τε, τούτων ἕνεκ᾽ οὐ μάχης ἐρᾶν
οὐδ᾽ αἰσχρὸν οὐδὲν, οὐδ᾽ ἐπίφθονόν σε χρή.
ὄυ τ᾽ αὖ σ᾽ Αχαιοῖς βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.
εἰ γάρ τι λέξεις ὧν χολώσεται στρατὸς,
οὔτ᾽ ἂν ταφοίη παῖς ὅδ᾽ ,οὔτ᾽ οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ᾽ ,εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη.
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
αὐτή τ᾽ Αχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις.
αν᾽ ὦ φίλτατ᾽; ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ᾽ ἀθλίαν λιπών.
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ᾽ εὐγένεἰ ἀποκτενεῖ,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,
τὸ δ᾽ ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός,
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε, καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον ἐς μέλαθρον Εκτορός ποτε,

<Δ.α΄.*v*> ὀυχ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ᾽ ἐμὸν,
ἀλλ᾽ ὡς τύραννον Ασιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ, κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰς πιτνῶν ἐμάς;
οὐκ εἶσιν Εκτωρ κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθὼν,σοὶ φέρων σωτηρίαν.
ὀυ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχὺς φρυγῶν.
λυγρὸν δὲ πήδημ᾽ εἰς τράχηλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀν᾽οίκτως,πνεῦμ᾽ ἀποῤῥήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα. διὰκενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ᾽ ὅδε.
μάτην δ᾽ ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν εἴ ποτ᾽ αὖθις, μητέρ᾽ ἀσπάζου σέθεν.
πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν. ἀμφὶ δ᾽ ὠλένας
ἕλισσ᾽ ἐμοῖς νώτοισι,καὶ στόμ᾽ ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ᾽ ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
„ τί τόνδε παῖδα κτείνετ᾽ οὐδὲν αἴτιον;
„ Ω τυνδάρειον ἔρνος,ὅυποτ᾽ εἶ Διός,
„ Πολλῶν δὲ πατέρων φημΐ σ᾽ ἐκπεφυκέναι.
„ Αλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόνου,
„ Φόνου τε, θανάτου θ᾽ ὅσσα τε γῆ τρέφει κακά.
„ Οὐ γάρ ποτ᾽ ,αὐχῶ Ζηνά γ᾽ἐκφῦναί σ᾽ ἐγώ.
„ Πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἕλλησί τε.
„ Ολοιο, καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο,
Αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί᾽ ἀπώλεσας φρυγῶν.
ἄγετε, φέρετε, ῥίπτειν δοκεῖ.
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ᾽ οὐ δυναίμεθα
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ᾽ ἄθλιον δέμας,

Δ.β΄.<r> καὶ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

καὶ ῥίπτετ’ εἰς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τὸυμαυτῆς τέκνον.
χο τάλαινα Τροία μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς,καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.
αν’ ἄγε παῖ,φίλιον πρόσπτυγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς,βαῖνε πατρῴων
πύργων ἐπ’ ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ’ αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκέυειν, ὅστις ἄνοικτος,
καὶ ἀναιδείας, τῆς ὑμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
ἑκά ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως,
μήτηρ, κᾀγώ. τί πάθω; τί σ’ ἐγὼ
δύσμορε δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς, στέρνων τε κτύπους.
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν. οἳ ἐγὼ πόλεως,
οἴ μοι δὲ σέθεν. τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
τίνος ἐνδέομεν, μὴ ὀυ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὠλέθρου διὰ παντός;
χο μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος
ὦ βασιλεῦ Τελαμών, νάσου
περὶ κύμονος οἰκήσας ἕδραν,
ἢ τᾶς ἐπικεκλιμένας
ὄχθοις ἱεροῖς ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς, Αθάνα
οὐράνιον στέφανον,
λιπαραῖσί κόσμον Αθάναις,
ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ
συναριστεύων ἅμ’ Αλκμήνας γόνῳ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Ιλιον Ιλιον ἐκπέρσων,
πόλιν ἁμετέραν,
τοπάροιθ’, ὅτ, ἔβας ἀφ’ Ελλάδος.
ὅθ’ Ελλάδος ἄγαγε πρῶτον
ἄνθος ἀτιζόμενος πώλων.
Σιμόεντι δ’ ἐπ’ εὐρείτα πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον,
καὶ ναύδετ’ ἀνήψατο πρυμνᾶν,
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλεναῶν,
Λαομέδοντι φόνον.
κανόνων δὲ τυκίσματα φοίβου,
πυρὸς δὲ φοὶνικι πνοᾷ
καθελὼν Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
πυρὶ δαρδάνας,
φονία κατέλυσεν αἰχμά.
μάταν ἄρ’ ὦ χρυσέαις
εἰν οἰνοχόαις ἁβρὰ βαίνων,
„ Λαομεδόντειε παῖ,
„ Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
„ πλήρωμα καλλίσταν λατρείαν.
„ ἠΐονες ἅλιαι ἴσχον, οἷον οἶ-
„ ωνὸς ὕπερ τοκέων βοᾷ,
„ αἱ μὲν εὐνάτορας,
„ ἁ δὲ παῖδας. αἱ δὲ
„ ματέρας γεραῖας.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶ-
σιν. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ

Δ.γ΄.<*r*> κάρισι

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις.
Πριάμοιο δὲ γᾶιαν
Ελλὰς ὤλεσ᾽ αἰχμά.
ἔρως ἔρως, ὃς παρὰ
δαρδάνια μέλαθρά ποτ᾽ ἦλθες,
οὐρανίδαισι μέλων.
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπὺργωσας, θεοῖσι
κῆδος ἀναψάμενος;
τὸ μὲν οὖν Διὸς
ὄνειδος, οὐκέτ᾽ ἔρως,
τὸ τᾶςδὲ λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλας βροτοῖς
φέγγος ὀλοόν,
εἶδε γαῖαν, εἶδε
περγάμων ὤλεθρον,
τεκνοποιόν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις, ὃν
ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα, φροῦδα Τροίᾳ.
με ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας τόδε.
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ελλένην. ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ,
Μενέλαός εἰμι, καὶ στράτευμ᾽ ἀχαϊκόν.
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικός οὕνεκ᾽ ,ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρ᾽ ,ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο.

<Δ.γ΄.*ν*> ᾽κεῖνος

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

᾿κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν δεοῖς δίκην,
αὐτός τε, καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ᾽ ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν λάκαιναν. οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος,ἥ ποτ᾽ ἦν ἐμὴ, λέγω,
ἄξων. δόμοις γὰρ τοῖσδ᾽ ἐν αἰχμαλωτικοῖς,
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν. εἴτε μὴ κτανὼν,
θέλοιμ᾽ ἄγεσθαι πάλιν ἐς Αργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ᾽ ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ελένης ἐᾶσαι,ναυπόρῳ δ᾽ ἄγειν πλάτῃ
ἑλληνίδ᾽ εἰς γῆν .κᾆτ᾽ ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν
ποινὰς, ὅσων τεθνᾶσ᾽ ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ᾽ εἶα χωρεῖτ᾽ ἐς δόμους ὀπάονες,
κομίζετ᾽ αὐτὴν, τῆς μϊαιφονωτάτης
κόμης ἐπισπάσαντες.οὔριοι δ᾽ ὅταν
πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ελλάδα.
ἑκά Ω γῆς ὄχημα, κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
„ Οστις ποτ᾽ εἶ σύ δυστόπαστος εἰδέναι
„ Ζεὺς, εἴτ᾽ ἀνάγκη φύσεως,εἴτε νοῦς βροτῶν,
„ Προσηυξάμην σε. πάντα γὰρ δι᾽ ἀψόφου
βαίνων κελεύθου, καὶ δίκην τὰ θνήτ᾽ ἄγεις.
ἑκά τί δ᾽ ἔστιν, εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν;
με αἰνῶ σε Μενέλἀ, ἐι κτανεῖς δάμαρτα σήν.
ὁρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μή σ᾽ ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ὄμματ᾽ ἀνδρῶν. ἐξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησιν δ᾽οἴκους. ὧδ᾽ ἔχει κηλήματα.
ἐγὼ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χ᾽ οἱ πεπονθότες.
ἑλέ Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ᾽ ἐστίν. πρὸς γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν,
βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.

<Δ.δ΄.r> ἀτὰρ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι μισουμένη,
ὅμως δ' ἔρεσθαι βούλομαι. γνῶμαι τίνες
Ελλησὶ, καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
με οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθεν, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.
ἑλέ ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λογῳ.
ὡς ὀυ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
με οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ' ,ἀλλά σε κτανών.
ἑκα ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐν δεὴς,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς. τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
ὀυδὲν κάτοισθα.συντεθεὶς δ' ὁπᾶς λόγος
κτενεῖ νιν ὅυτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.
με σχολῆς τὸ δῶρον. εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' ὅυνεκ' ὡς μάθῃ λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ. τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
ἑλε ἴσως με, κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ αν'ταμείψῃ πολεμΐαν ἡγούμενος.
ἐγῷ δ' ἅ σ' οἶδα διὰ λόγων ἴοντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμὰ,καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν, ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα.δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
Τροίαν τε,κᾆμὲ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μΐμημ' Αλέξανδρόν ποτε.
ἔνθενδὲ τὰ' πίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει.
ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τριῶν θεῶν.
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Αλεξάνδρῳ δόσις
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,
Ηρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους,
τυραννίδ' ἕξειν,εἴ σφε κρίνειεν Πάρις.

<Δ.δ΄.v> Κύπρις

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη,
δώσειν ὑπέσχετ’, εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
κάλλει, τὸν ἔνθεν δ’ ὡς ἔχει σκέψαι λόγον.
νικᾷ Κύπρις θεάς. καὶ τοσόνδ’ ὁὑμος γάμος
ὤνησεν Ελλάδ’. οὐ κρατεῖσθ’ ἐκβαρββάρων,
οὔτ’ ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἅδ’ εὐτύχησεν Ελλάς, ὠλόμην ἐγὼ,
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κὠνειδίζομαι.
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρα λαβεῖν,
ὄυπω με φήσεις αὐτά τ’ἂν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ’ ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
ἦλθ’ οὐχὶ μϊκρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα,
ὁ τῆσ δ’ ἀλάστωρ, εἴτ’ Αλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πὰριν,
ὅν ὦ κάκιστε σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
εἶέν, οὖ σ’, ἀλλ’ ἐμαυτὴν τὀυπὶ τῷδ’ ἐρήσομαι.
τί δὴ φρονοῦσά γ’ ἐκ δόμων ἅμ’ ἑσπόμην,
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα, καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν θεὸν κόλαζε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι.συγγνώμη δ’ ἐμοί.
ἔνθεν δ’ ἔχοις ἂν ἑις ἔμ’ εὐπρεπῆ λόγον.
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ’ Αλέξανδρ*ς μυχούς,
χρῆν μ’, ἡνίκ’ οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους,ναῦς ἐπ’ Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο.μάρτυρες δέ μοι
πύργων πυλωροὶ,κᾀπὸ τειχέων σκοποί,
οἵ πολλάκις μ’ ἐφεῦρον. ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
βίᾳ δ’ ὁ καινός μ’ οὗτος ἁρπάσας πόσις

Ε.α.<r> Δηΐφοβος,

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Δηΐφοβος,ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ᾽ ἂν θνῄσκοιμ᾽ ἂν ἐν δίκως, πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ᾽ οἴκοθεν κεῖν᾽ ,ἀντὶ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδούλωσ᾽; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τὸ χρῄζειν ἀμαθές ἐστί σου τόδε.
χο βασίλεἰ,ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ.
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ᾽, ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακοῦργος οὖσα.δεινὸν οὖν τόδε.
ἑκα ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι.
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
ἐγὼ γὰρ Ηραν, παρθένον τε Παλλάδα,
οὐκ ἐις τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ᾽ ἡ μὲν Αργος βαρβάροις ἀπημπόλα.
Παλλὰς δ᾽ Αθήνας φρυξὶ δουλεύειν ποτέ,
αἳ παιδιαῖσι,καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι,
ἦλθον πρὸς Ἴδην.τοῦ γὰρ οὕνεκ᾽ ἂν θεὰ
Ηρα, τοσοῦτον ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς.
πότερον ἀμείνον᾽ ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν,
ἢ γάμον Αθηνᾶ θεῶν τινος θηρωμένη,
ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο,
φεύγουσα λέκτρα,μὴ᾽ μαθεῖς ποιεῖ θεὰς,
τό σὸν κακὸν κοσμοῦσα,μὴ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ᾽ ἔλεξας,ταῦτα γὰρ γέλως πολύς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ᾽ ἂν ἥσυχός γ᾽ ἐν οὐρανῷ
αὐταῖς Αμύκλαις ἤγαγεν πρὸς Ιλιον.
ἦν ού᾽ μὸς ὑιὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ᾽ ἰδών νιν νοῦς,ἐποιήθη Κύπρις.
τὰ μῶρα γὰρ πάντ᾽ ἔστιν Αφροδίτη βροτοῖς.
καὶ τὄυνομ᾽ ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.

<Ε.α.*v*> ὃν

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι,
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Αργει,μῖκρ᾽ ἔχουσ᾽ ἀνεστρέφου.
Σπάρτης δ᾽ ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν φρυγῶν πόλιν
δαπάναισιν.οὐδ᾽ ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν. βίᾳ γὰρ παῖδα φῄς ἄγειν ἐμόν.
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ᾽, ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου ,
τοῦ συζύγου τ᾽ ἔτ᾽ ὄντος,ὀυ κατ᾽ ἄστραπω;
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες,Αργεῖοι τέ σου
κατ᾽ ἴχνος,ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία.
εἰ μὲν τά τοῦδε κρεῖσσον᾽ ἀγγέλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ᾽ ἐμὸς,
ἔχων ἔρωτος αν᾽ ταγωνιστὴν μέγαν.
ἐι δ᾽ ἐυτυχοῖεν Τρῶες, ὀυδὲν ἦν ὅδε.
εἰς τὴν τύχην δ᾽ ὁρῶσα, τοῦτ᾽ ἤσκεις, ὅπως
ἕποι᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ, τῇ ρετῇ δ᾽ οὐκ ἔθελες.
κᾄπειτα πλεκταῖς,σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
πύργων καθιεῖσ᾽ ,ὡς μένουσ᾽ ἀκουσίως.
ποῦ δῆτ᾽ ἐλήφθης,ἢ βρόχοις ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ᾽ ; ἃ γενναὶα γυνὴ
δράσειεν ἂν, ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν.
καί τοιγ᾽ ἐνουθέτουν σὲ πολλὰ πολλάκις.
ὦ θύγατερ,ἔξελθ᾽,οἵδ᾽ ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι.σέ δ᾽ ἐπὶ ναῖς ἀχαιϊκὰς
πέμψω συνεκλέψασα.καὶ παῦσον μάχης
Ελλήνας,ἡμᾶς τ᾽.ἀλλά σοὶ τόδ᾽ ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Αλεξάνδρου γὰρ ὕβριζειν δόμοις,
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπήθελες.

Ε.β.<*r*>   μεγάλα

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

μεγάλα γὰρ ἦν σοι.κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ’, ὦ κατάπτυστον κάρα,
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις
φρίκῃ τρέμουσαν κρᾶτ’ ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα’ ἵν’ εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ελλάδ’ ἀξίως τήνδε κτανών
σαυτοῦ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξί,θνήσκειν,ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.
χο Μενέλαε, προγόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
τίσαι δάμαρτα,κἀφελοῦ πρὸς Ελλάδος,
τὸ θῆλύ τ’ εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.
με ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐις ταυτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ’ ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν,
ξένας ἐις εὐνάς χ’ ἡ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις αἰνεῖται.βαῖνε λευστήρων πέλας.
πόνους τ’ Αχαιῶν ἀπόδος ἐν μϊκρῷ μακροὺς
θανοῦσ’,ἵν’ εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ἑλέ μή. πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ, κτάνῃς με. συγγίγνωσκε δὲ.
ἑκά μηδ’ οὕς ἀπέκτειν’ ἥδε συμμάχους προδῷς.
ἐγὼ πρὸ κείνων, καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
με παῦσαι γεραιά. τῆσδε δ’ οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν,
τήνδ’ ἐκκομΐζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
ἑκά μή νυν νεώς σοὶ ταυτὸν ἐσβήτω σκάφος.
με τί δ’ ἐστὶ μεῖζον βρῖθος; ἢ πάρος γ’ ἔχει;
ἑκά Οὐκ ἔστ’ ἐραστὴς. ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
με ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.

<Ε.β.*v*> ἔσται

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἔσται δ᾽ ἃ βούλει. νᾶυν γὰρ ὀυκ εἰσβήσεται.
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς, καὶ· γὰρ ὀυ κακῶς λέγεις.
ἐλθοῦσα δ᾽ Αργος ὥσπερ ἀξία,κακῶς
„ κακὴ θανεῖται. Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
„ Πάσαισι θήσει ῥάδιον μὲν ὀυ τόδε,
ὅμως δ᾽ ὁ τῆσδ᾽ ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ,
τὸ μῶρον αὐτῶν, κᾂν ἔτ᾽ ὦσ᾽ ἐχθίονες.
χο οὔτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν, καὶ θυόεντα βωμὸν
προὔδωκας Ἀχαιοῖς
ὦ Ζεῦ, καὶ πελανῶν φλόγα,
Σμύρνης αἰθερίας τε καπνὸν,
καὶ πέργαμον ἱερὰν,
ἰδᾶιά τ᾽ ἰδᾶιά κισσοφόρα νάπη,
χιὸνι κατἀῤῥυτα ποταμείᾳ.
τέρμονά τε πρωτόβολον ἀλίῳ.
τὰν καταλαμπομέναν
ζαθέαν θεράπαιναν.
φροῦδαί σοι θυσίαι, Χορῶν
τ᾽ἔυφημοι κέλαδοι κατ᾽ ὄρφναν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶναι,
συν δώδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ᾽ ,εἰ φρονεῖς ἄναξ,
οὐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς,
αἰθέρα τε, πόλεος ὀλομένας,
ἂν πυρὸς αἰθομένα
κατέλυσέ τις ὁρμά.
ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,
σὺ μὲν φθίμενος, ἀλαίνεις
ἄθαπτος ἄνυδρος,

Ε.γ.<*r*> ///

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἐμὲ δὲ, πόντιον σκάφος
ἀΐσσον, πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Αργος, ἵνα τείχεα
λάϊνα, κυκλώπεὶ,ὀυράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
δάκρυσι κατάωρα στέινει.
βοᾷ βοᾷ μᾶτερ. ᾧ μοι.
μόναν δή μ᾽ Αχαιοὶ
κομΐζουσι σέθεν ἀπ᾽ ὀμμάτων,
κυανέαν ἐπὶ νᾶυν,
εἰναλίαισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν᾽ ἱερὰν,
ἢ δίπορον κορυφὰν,
ἴσθμιον ἔνθα πύλαις
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.
εἴθ᾽ ἀκάτου μελέας
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὸν
ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
Αἰγαίου κεραυνοφαὲς πῦρ
Ιλίοθεν, ὅτι με πολυδάκρυον
Ελλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει.
χρύσεα δ᾽ ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα. μὴ δὲ γᾶιαν
ποτ᾽ ἔλθοι λάκαιναν,
πατρῷον τε θάλαμον ἑστίας,
μὴ δὲ πόλιν Πιτάνας,
χαλκόπυλόν τε θεᾶν,
δύσγαμον αἶσχος ἕλὼν
Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ,

<Ε.γ.*v*> ταῖς

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ΤΡΩΑΔΕΣ.

τᾶις Σιμοεντίσιν τ’αὖ
[μέλεα πάθεα] Τροῆσιν.
ἰὼ ** [καιναὶ] καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ [συ]ντυχίαι
λεύσσετε Τρώων
τόνδ’ Αστυάνακτ’ ἄλοχοι μέλεαι
νεκρόν, ὸν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.
ταλ Εκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος,
λάφυρα τἀπίλοιπ’ ἀχιλλείου τάφου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν φθιώτιδας.
αὐτὸς δ’ ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς
Ακαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὕνεκ’, ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος, μετ’ αὐτοῦ τ’ Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγός, ἡνίκ’ ἐξώρμα χθονός,
πάτραν τ’ ἀναστένουσα, καὶ τὸν Εκτορος
τύμβον προσεννέπουσα καί σφ’ ᾐτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ’, ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων,
ψυχὴν ἀφῆκεν Εκτορος τοῦ σοῦ γόνος,
φόβον τ’ Αχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ’, ἣν πατὴρ τοῦδ’ ἀμφὶ πλευῤἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ’ ἑστίαν,
μηδ’ εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ’ Ἀνδρομάχη λύπας ὁρᾶν
ἀλλ’ ἀντὶ κέδρου, περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα.σὰς δ’ ἐς ὠλένας,
δοῦναι πέπλοισιν.ὡς περιστείλῃς νεκρὸν,
στεφάνοις θ’ ὅση σοι δύναμις. ὡς ἔχει τὰ σὰ,’
ἐπεὶ βέβηκε.καὶ τὸ δεσπότου τάχος,
<Ε.δ.*r*> ἀφείλετ’

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἀφείλετ᾽ αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ᾽ ἐπαμπισχόντες, αἱροῦμεν δόρυ.
σὺ δ᾽ ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου σ᾽ ἀπαλλάξας ἔχω.
Σκαμανδρίος γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς,
ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ὀρυκτὸν τῷδ᾽ ἀναῤῥήξων τάφον,
ὡς σύντομ᾽ ἡμῖν τἀπ᾽ ἐμοῦ τε,κᾀπὸ σοῦ
εἰς ἓν ξυνελθόντ᾽ οἴκαδ᾽ ὁρμίσῃ πλάτην.
ἑκά θέσθ᾽ ἀμφίτορνον ἀσπίδ᾽ Ἑκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα,κὀυ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μείζον᾽ ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ᾽ Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
καινὸν διειργάσασθε;μὴ Τροίάν ποτε
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ᾽ ἄρα.
ὅθ᾽ Ἑκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
διωλλύμεσθα,μυρίας τ᾽ ἄλλης χερός,
πόλεως δ᾽ ἁλούσης, καὶ φρυγῶν ἐφθαρμένων,
„ βρέφος τοσόνδ᾽ ἐδείσατ᾽; οὐκ αἰνῶ φόβον,
„ ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλταθ᾽, ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής.
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν,
γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ᾽ ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
νῦν αὔτ᾽ ἰδὼν μὲν γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκν*ν,
οὐκ ἦσθα. ἐχρήσω δ᾽ οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
δύστηνε κρατὸς, ὥς σ᾽ ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα.
ὃν πόλλ᾽ ἐκήπευσ᾽ ἡ τεκοῦσα βόστρυχον,
φιλήμασίν τ᾽ ἔδωκεν. ἔνθεν ἐκγελᾷ

<Ε.δ.*v*> ὀστέων

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ' ἐν ἄθροις, ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι.
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα,
ὄλωλας. ἐψεύσω μ' ὅτ' ἐσπίπτων πέπλως
ὦ μῆτερ, ἤυδας ἦ πολύν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι. πρὸς τάφον δ' ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον,
γραῦς,ἄπολις,ἄτεκνος,ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
ὁι μοι. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ', αἵ τ' ἐμαὶ τροφαὶ,
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι,φροῦδά μοι.τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Αργεῖοι ποτὲ,
δείσαντες; αἰσχρὸν τὀυπίγραμμ' ἐν Ελλάδι.
ἀλλ' ὦ πατρῴων ὀυ λαχὼω, ἕξεις ὅμως
ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκόνωτον ἰτέαν .
ὦ καλλίπηχυν Εκτορος βραχίονα
σῴζουσ' ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν,
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σος κεῖται τύπος,
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρὼς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
ἔσταζεν Εκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ.
ἐκ τῶν παρόντων.ὀυ γὰρ ἐις κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν. ὧν δ' ἔχω,λήψῃ τάδε.
,, Θνητῶν δὲ μῶρος, ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν,
,, Εμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε,
,, βέβαια χαίρει. τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι
,, Πηδῶσι,κὀυδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
χο καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων

F.α΄.<r> Φρυγίων

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
ἑκά ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
οὐδ᾽ ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησμονὰς θηρώμενοι.
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ᾽ ἀγάλματα,
τῶν σῶν ποτ᾽ ὄντων. νῦν δέ σ᾽ ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλεθ᾽ Ελένη. πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ᾽ οἶκον ἐξαπώλεσεν.
χο ἓ ἕ, φρενῶν ἔθιγες, ἔθιγες.
ὦ μέγας ἐμοί ποτ᾽ ὢν ἀνάκτωρ πόλεως.
ἑκά ἅδ᾽ ἐν γάμοισι ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροῒ,
Ασιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
φρύγια πέπλων ἀγάλματ᾽ ἐξάπτω χροός.
σύ τ᾽ ὦ ποτ᾽ οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων Εκτορος, φίλον σάκος
στεφανοῦ.θανῆ γὰρ ,ὀυ θανοῦσα σὺν νεκρῷ.
ἐπεί σὲ πολλῷ μᾶλλον,ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ᾽ Οδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
χο αἶ,αἶ,αἶ,αἶ.
πικρὸν ὄδυρμα γᾶιά σ᾽ ὦ τέκνον,
δέξεται. στέναζε, μῆτερ.
ἑκά αἶ,αἶ. Χο.νεκρῶν ἴαχον.
ἑκά ἰώ μοι μοι .
χο οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ἑκά τελαμῶσιν ἕλκη, τὰ μὲν ἐγώ σ᾽ ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρός ὄνομ᾽ ἔχουσα, τἄργα δ᾽ ὄυ.
τὰ δ᾽ ἐν νεκροῖσι φροντισεῖ πατὴρ σέθεν.
χο ἄρασσ᾽ ἄρασσε κειρὶ κρᾶτα,πιτύλους
διδοῦσα χειρός, ἰώ μοι μοι.
ἑκά ὦ φίλταται γυναῖκες.
χο Εκάβη, σὰς ἔννεπε.

<F.α´.*v*> τίνα

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

τίνα θροεῖς αὐδάν;
ἑκά οὐκ ἦν ἄρ’ ἐν θεοῖσι, πλὴν ὀυ’ μοὶ πόνοι,
Τροία τε,πόλεων ἔκκριτον μισουμένη.
μάτην δ’ ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δὲ ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψ’ ἄνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες, οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἂν
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέρων βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ’ ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρῷ.
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
„ Δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,
„ Εἰ πλουσίων τις τέυξεται κτερισμάτων.
„ Κενὸν δὲ γαύρωμ’ ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.
χο ἰώ, ἰώ.μελέα μᾶτηρ γ’, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέκναψε βίου,
μέγα δ’ ὀλβισθεὶς, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου , δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ἑκά ἔα, ἔα. τίνας Ἰλιάσιν τούσδ’ ἐν κορυφαῖς
λεύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας.μέλλει Τροία
καινόν τι κακόν προσέσεσθαι.
ταλ αὐδῶ λοχαγοῖς, οἵ τέταχται πιμπράναι
Πριάμου τόδ’ ἄστυ, μηκέτ’ ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σῴζειν ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὡς ἂν κατασκάψαντες Ιλίου πόλιν,
στελλώμεθ’ οἴκαδ’ ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ’ ἵν’ ὡυτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ
πρὸς ναῦς Αχαιῶν,ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ’ ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου. μεθήκουσίν σ’ Οδυσσέως πάρα

F.β΄.<*r*> οἷδ’,

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

οἶδ᾽, ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας.
ἑκά οἴ᾽ γὼ τάλαινα. τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον,
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν.
ἔξειμϊ πατρίδος.πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ᾽ ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δή ποτ᾽ ἀμπνέουσ᾽ ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ᾽ ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾶ σὺ,χ᾽ ἡμᾶς ἐξάγουσ᾽ ἤδη χθονὸς
δούλας. ἰὼ θεοί. τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι,
φέρ᾽ εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
ταλ ἐνθουσιᾷς δύστηνε τοῖς σαυτῆς κακοῖς;
ἀλλ᾽ ἄγετε,μὴ φείδεσθ᾽. Οδυσσέως δὲ χρὴ
ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε, καὶ πέμπειν γέρας.
ἑκά ὀτο το το το το τοῖ.
κρόνιε πρύτανι, φρύγιε γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδανίου
γονᾶς τάδ᾽, οἷα πάσχομεν δέδορκας.
χο δέδορκεν, ἁ δὲ μεγαλόπολις,
ἄπολις ὄλωλεν,
οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔστι Τροία.
ἑκά ὀτο το το το τοῖ.
λέλαμπεν Ιλίοιο. περ-
γάμων πυρὶ καταίθεται
τέραμνα καὶ πόλις, ἄκρα τε τειχέων.
χο πτέρυγι δὲ καπνὸς, ὥς τις ὀυ-
ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ κατάδρομα
δαΐα τε λόγχᾳ.

<F.β´.*v*> ἰ ὠ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἑκά ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. Χο. ἔ, ἔ.
ἑκά ὦ τέκεα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν·
χο ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
γέραιά τ᾽ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα,
καὶ χερσὶ γαῖαν κρύπτουσα δισσαῖς.
διάδοχά σοι γόνυ τίθημι
γαίᾳ τοὺς ἐμοὺς
καλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκοίτας.
ἑκά ἀγόμεθα φερόμεθα Χο. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
ἑκά δόυλειον ὑπὸ μέλαθρον. Χο. ἐκ πάτρας γ᾽ ἐμᾶς.
ἑκά ἰὼ Πρίαμε Πρίαμε. σὺ μὲν ὀλόμενος,
ἄ ταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.
μέλας γὰρ δ᾽ ὄσσε κατεκάλυψει
θάνατος,ὅσιος ἀνοσίαις σφαγαῖς.
ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα.
χο ἒ, ἔ. τὰν φόνιον ἔχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν.
τάχ᾽ εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ᾽ ἀνώνυμοι.
κόνις δ᾽ ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα,
ἄιστον οἴκων ἐμῶν μεθήσει,
ἄλλο δ᾽ἄλλο φροῦδον.
οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔστιν ἁ τάλαινα Τροία.
ἑκά ἐμάθετ᾽, ἐκλύετε
περγάμων κτύπον.
ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις
ἐπικλύσει πόλιν.
ἰὼ τρομερὰ, τρομερὰ μέλεα,
φέρετ᾽ ἐμὸν ἴχνος·
ταλ ἴτ᾽ ἐπὶ τάλαιναν
δούλειον ἁμέραν βίου.

<F.γ΄.r> ἰὼ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὺν
ἐπὶ πλάτας Αχαιῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑ-
ΔΕΣ.

{ornament}

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago